

sredi jeseni, preneha gosenica redno, skoraj bi lahko dejali — neprenehoma žreti; le tuintam kaj malega ugrizne; sploh postane nekako lena in se očitno krči. Polagoma si napravi površen zapredek ali pa se zarije v zviti list, v skorjo, v razpoke ter v mah na rastlinah ali pa zleze, oziroma se spusti po nitki na tla, kjer si najde v listju, v mahu ali v kaki luknji varen in skrit kotiček. Tu sčasoma nekako otrpne in ostane taka celo zimo. Ako pa je zima mila, in če imamo nekaj časa par stopinj toplote, se ožive tudi gosenice, da, nekatere prilezejo celo iz svojih skrivališč in glodajo pomalem velo perje ali osušene rastline. Ko se pa vreme izpremeni, se zopet umaknejo v varna zavetja, ako jih — kar se često zgodi — ne prehitita in ne uničita naenkrat nastala ostra burja in mraz. To opazamo zlasti pri onih vrstah, pri katerih gosenice gledé hrane niso baš izbirčne, marveč objedajo razne rastline (polifagi), dočim pri onih vrstah, pri katerih se hranijo gosenice le z eno samo, oziroma z gotovo rastlino (monofagi) in so torej bolj občutljive, iste redno celo zimo prebijejo brez vsake hrane v svojih zavetiščih. Le-te se tudi spomladi dolgo časa ne prikažejo, dočim gosenice polifagov, h katerim spadajo izvečine vse vrste, ki se hranijo z nižjimi rastlinami, že v prvih pomladanskih dneh redno lahko opazimo.

Večinoma prezimujejo poldorasle gosenice; le pri onih vrstah, pri katerih polagajo samice jajčka bolj pozno v jeseni, in se vendar še pred zimo izvalé gosenčice, prezimujejo le-te prav majhne, nekatere celo preden so se prvokrat levile. Kot izjemi na-

vedemo le kopinjevega prélca (*Bombix rubi*) in debeloglavca (*Carterocephalus Palaemon*), pri katerih pa prezimuje gosenica popolnoma dorasla in se zabubi še-le spomladi potem, ponajveč kar v prezimovališču.

Gosenice prezimujejo navadno posamično. Nekatere vrste si napravijo nekako umetno ležišče in zavetišče, deloma tako, da zvijó kak list, ki jim daje obrambo proti burji, snegu in sovražnikom, deloma tudi tako, da si napravijo iz nitk nekaj zapredek. Tako n. pr. gosenica velikega zimoródka (*Limenitis populi*) ogloje pero po sredi, ga zvije umetno in trdno skupaj kakor v smodko in prezimi v njem tako, da gleda le konec zadka iz odprte cevi, dočim si napravi na primer gosenica temno-modrega ledeničarja (*Limenitis Camilla*) močan zapredek v kaki drevesni rogovili.

Pri drugih vrstah zopet prezimujejo gosenice skupno, naredivši si skupen zapredek med listjem ali v mahu. Spomladi pa gosenice teh vrst ne ostanejo več dolgo skupaj, temuč se kmalu razidejo ter živé in se tudi zabubijo posamično. V pregledu spodaj so te vrste označene z *.

Večinoma prezimijo gosenice samo enkrat, to je, prebijejo samo eno zimo na popisani način in se potem spomladi dalje razvijajo in končno zabubijo. Omenili pa smo že začetkoma, da imamo nekaj vrst, pri katerih gosenice redno ali pa tudi le izjemoma dvakrat prezimijo; to so, kakor iz navedenega lahko izvajamo, one vrste, pri katerih traja dōba gosenice do popolnega razvoja več nego deset mesecev. Te vrste smo niže v pregledu zaznamovali z **.

(Konec.)

